

JĀVEIDO MĀJA

Virš Līvānu 1. vidusskolas ieejas piektdien blakus Latvijas karogam plandījās arī lietuviešu zaļi dzeltenais. Skola uzņēma Rokišķu 1. vidusskolas pedagogus. Faktiski lietuviešu delegācija bija plašāka — skolas folkloras ansamblis brauca uz Jaunsilavām, uz salidojumu «Pulkā eimu, pulkā teku», bet skolotāji reizē bija sadomājuši pacienoties Līvānos. Kādu specialitāšu pedagogi ieradīsies, to iepriekš nezināja, bet mājsaimniecībām bija pateikts, ka ceturrtā un piektā mācību stunda būs atklātās, un lietuviešu skolotāji varēja izvēlēties klases un priekšmetus pēc savas patikas, ko viņi arī darīja.

Starpbrīdī visi skolotāji ieradās zālē, kur skolu akreditācijas komisijas priekšsēdētājs, valsts inspektors Jānis Lozda pasniedza apliecības direktorei Maijai Kručiņinai par to, ka skola ir veiksmīgi izgājusi akreditāciju un nu tai ir tiesības izsniegt dokumentus gan par pamata, gan par vidējās izglītības iegūšanu. Pēc tam mācības turpinājās, bet pēc stundām lietuviešu un latviešu skolotāji spēlēja draudzības maču basketbolā. Vakarā skolā notika sarīkojums, kas bija veltīts gan viesiem no Rokišķiem, gan atpūtai pēc akreditācijas un kurā piedalījās arī skolas draugi, kas vajadzības gadījumā palīdz gan ar padomu, gan materiāli un ko parasti saucam vienā vārdā — sponsori. Starp citu, direktore stāstīja, ka šajā mācību gadā pedagogiem tā ir jau bijusi trešā balle. Nerunājot par tiem sarīkojumiem, kas tiek rīkoti audzēkņiem.

«Jāveido māja. Konkrēta māja ātri uzcēlama, taču iekšpasaule nav gatava pērkama, kas to nepārtraukti neveido, tas drīz sabrūk drupās.» Šis rindas ir pirmās, kas izlasāmas Desmit garīgās higiēnas baušļos 3. stāva stendā, un mājas veidošana no iekšas ir tas, kas Līvānu 1. vidusskolā visspēcīgāk ir jūtams. Taisnības labad jāpiebilst, ka māja nav sāktā veidot tukšā vietā, tā ir skola, kur valda spēcīgs pozitīvais strāvums, kur vienmēr stipri izjūtama inteliģence tās labākajā izpausmē. Jaunās direktores Maijas Kručiņas (viņa skolu vada pirmo mācību gadu) darba stils iezīmējas ar stipru emocionālās pasaules izkopšanu — vai ir runa par pedagogiem vai skolēniem. Liekas, nevienā mācību gadā skolā nav noticis tik daudz visdažādāko sarīkojumu, konkursu, sacensību, un visvairāk tajos ir ticis

■ Attēlā: (no kreisās) skolu valdes metodiskā centra vadītāja, akreditācijas komisijas pārstāve Valentīna Karpušenko un valsts inspektors, akreditācijas komisijas priekšsēdētājs Jānis Lozda sveic Līvānu 1. vidusskolas direktori Maiju Kručiņu (no labās) sakarā ar sekmīgi izturēto pārbaužu — akreditāciju. Vidū — skolotāja Laima Bugiene no Rokišķiem, kas saviem kolēģiem veikli pārtulkoja visu notiekošo lietuviski. Laima Bugiene latviešu valodu nevainojami apguvusi vasarās ciemodamās pie radiem Latvijā.

FOTO — J. SILICKIS

domāts tieši par to, lai tie būtu dziļi savijpojuši. Bet ne jau uz mūžīgiem svētkiem vien orientācija...

— Izlasīju «Dienā» Neiburgas rakstu par Rīgu, — saka Maija Kručiņa. — Un tad es 12. klasē ierosināju līdzīgi — uzrakstīt par Līvāniem! Ja jūs zinātu, cik reāli mūsu jaunieši skatās uz savu pilsētu. Viņi rakstīja par nesakoptību. Nosauc Līvānus par mirušo pilsētu...

Pavasara brīvlaikā un jau pirms tā skolēni tikās nopietnā sarunā ar direktori. Sākot no 1. līdz 12. klasei, ar visiem tika izrunāts par nobradāto, salauzto, izdemolēto. Par to, ka jāsāk ar savās mājās nomazgātu logu, par mājas priekšas sakopšanu un sētsvidus iztīrīšanu, par klašu, par ielu tīrību.

Katrai klasei bija jāsakopj sava teritorija skolā un kāda vieta pilsētā — jaunie kapi, bioķīmiskās rūpnīcas, mājbuves kombināta teritorijas, jāpalīdz sakopties firmām. Palīdzību piedāvāja visiem. Bet skolas «zaļo» prezidentis, divpadsmitklasnieks Guntis Glušponoks ierosināja brīvlaikā sarīkot akciju labiekārtošanā. Atnāca 52 skolēni, strādāja arī pati direktore, vēl daži no pedagogiem. Izplēsa un izvāca sūnu, kas bija pārpēmusi zālāju.

Sodien skolā ir aerobikas diena,

uz kuru uzaicināta arī ritmiskās vingrošanas grupa no rūpnīcas un kaimiņu vidusskolas vingrotāji. Sestdien skolas sacensības vieglatlētikā. Vēl maijā jāiespēj sarīkot atskaites koncertu, konkursu «Māras zemes mantinieci». Priekšā — Zinību svētki, kur visu konkursu un olimpiāžu visu kārtu un veidu uzvarētāji būs vienuvietu. Gan viņiem, gan viņu skolotājiem paredzētas prēmijas.

— Nu, bet akreditācija? Pa kuru laiku varēja to paspēt? Vai bija grūti tikt galā ar visām prasībām, kas ietvertas nolikumā?

— Komisija iepazinās ar visām trim mūsu skolām — Laimiņas, Pastārņa un šo — lielo skolu. Ņēma vērā Izglītības ministrijas uzdoto kontrolradu rezultātus, skatījās dokumentāciju, rīkoja pārrunas, arī skolēnus iztaujāja, aplūkoja, kādas skolu ēkas izskatās vizuāli, kā veicies olimpiādēs un konkursos. Sevišķi pievērsa uzmanību, kā klājies iepriekšējā gada absolventiem iestāšanāsmenos. 68,8 procenti no visiem, kas pērnajā pavasarī beidza mūsu vidusskolu, iestājās augstskolās. Tas ir ļoti labs rezultāts.

Akreditācijai mēs atsevišķi negatavojāmies. Komisija redzēja skolu, kāda tā ir vienmēr ikdienā.

L.RANCĀNE